

Stimpilklukka á Landspítala

**Hulda
Hjartardóttir**

Á LANDSPÍTALA er nokkuð langt síðan tekin var í notkun stimpilklukka. Notkun hennar mæltist misvel fyrir hjá starfsfólki, sérstaklega læknum. Skoðanir lækna á þessu fyrirbæri hafa verið allt frá því að finnast þetta sjálfsagt og yfir í það að finnast þetta fáránlegt. Það er að vissu leyti skiljanlegt að vinnuveitandi vilji vita hvort starfsfólkið sem hann er að borga laun sé í raun og veru í vinnunni en á móti kemur að það getur verkað sem vantraust á starfsmennina þegar svona stöðugt eftirlit er talið nauðsynlegt. Læknar hafa gjarnan viljað hafa svolítið svigrúm í vinnutímanum þar sem vinna okkar rúmast oft ekki auðveldlega innan þessa hefðbundna átta klukkustunda vinnudags. Margir læknar vinna miklu lengri vinnudag en þennan hefðbundna og koma oft inn á spítalann til að vitja sjúklinga sinna þess utan og gera það í þeim tilgangi að veita sjúklingunum samfellda, góða þjónustu og umhyggju. Fyrir þessa vinnu utan hefðbundins vinnutíma fæst yfirleitt engin borgun, nema sérstaklega sé beðið um hana af yfirmanni, né heldur formlegt frí. Læknar hafa þá kannski stundum nýtt sér dauðan tíma til að fara aðeins fyrr heim stöku sinnum til að bæta sér þetta upp. Þegar tekin var upp stimpilklukka var fljótt ljóst að hún yrði ekki notuð til að greiða yfirvinnu, eingöngu til að fylgjast með því að vinnuskyldan væri innt af hendi. Meðal annars þess vegna brugðust margir læknar illa við og hafa í raun þrjóskast við og ekki notað stimpilklukkuna. Eftir að nýtt tölvukerfi var tekið upp í vor til að fylgjast með inn- og útstimplunum og eftirlitið fært nær starfsfólkinu og næstu yfirmönnum er krafan um inn- og útstimplun og leiðréttingar á þeim orðin algjör og ekki hægt að ganga frá vinnuskýrslum nema þetta sé í lagi. Í tengslum við þetta fengu allir læknar sjúkrahússins bréf frá lækningaforstjóra þar sem hann tók sérstaklega fram að vinnutími lækna væri skilgreindur sem fastur, ekki sveigjanlegur og að starfsmenn eins og læknar geti hvorki fengið umfram tíma greiddan né geti þeir safnað honum upp til úttekta seinna meir. Jafnframt er vísað í kjarasamning lækna þar sem er fráviksheimild til að haga vinnutíma með öðrum hætti en þá með skriflegu samkomulagi. Tekið er fram að þessu ákvæði

sé einungis beitt í undantekningartilvikum og með samþykki viðkomandi yfirlæknis og sviðstjóra. Það var því enn á ný augljóst að ekki var ætlunin að nota stimpilkluoku til að greiða fyrir unna vinnu, einungis til að fylgjast með að enginn sé að svíkjast undan. Nýja viðverukerfið sem kallast Vinnustund hefur í raun kristallað þessa hugsun þar sem hver einasta mínúta þar sem hefðbundinni vinnuskyldu er ekki náð kemur fram í mínus og þarf sérstakt samþykki yfirmanns til að ekki verði dregin af manni laun þrátt fyrir að á sömu vinnuskýrslu komi kannski fram margir klukkutímamir unnir utan vinnutímans.

Eigum við læknar að halda áfram að setta okkur við að vinna okkar sé einskis metin? Þau rök að læknar fái þannig sjálfðæmi um að skammta sér laun eru ekki mjög haldgóð. Flest okkar eigum fjölskyldu og áhugamál sem er naumt skammtaður tími og við myndum gjarnan vilja eyða meiri tíma með. Það er einnig nokkuð ljóst að margir læknar geta gengið í mun betur launuð störf utan sjúkrahússins og þurfa því ekki að reiða sig á yfirvinnugreiðslur þar til að hækka launin sín. Það er eingöngu vegna þjónustu við sjúklingana og með þeirra velferð í huga sem læknar dvelja lengur á vinnustaðnum en um er samið og lýsir því oft á tíðum að mannaflí til að klára störf in í dagvinnutíma er ekki nægur eða þá að tilfelli eru krefjandi og aðgerðir, viðtöl og umönnun sjúklinga tefjast framyfir venjulegan vinnutíma. Það þætti ámælisvert ef læknir liti alltaf á klukkuna og sliti viðtali kl. 16 og náttúrulega fáránlegt ef læknir gengi út úr aðgerð klukkan fjögur og bæri því við að vaktin gæti klárað hana. Það er því ef til vill kominn tími til að berjast fyrir launum fyrir alla unna vinnu á vinnustöðum lækna, ekki bara það sem vinnuveitendunum þóknast að greiða okkur fyrir. Læknar eru skuldbundnir sínum sjúklingum og því að veita þeim eins góða umönnun og hægt er og því er ekki líklegt að þeir muni upp til hópa hætta kl. 16 eins og vinnuveitandinn virðist ætlast til en það er við hæfi að taka tillit til þessarar sérstöðu sem fylgir lækni starfinu og veita læknum meiri sveigjanleika í starfi og treysta þeim til að meta hvenær vinnunni er lokið.

Höfundur er
varaformaður LÍ.

Í pistlunum **Af sjónarhóli
stjórnar** birta stjórnarmenn
LÍ sínar eigin skoðanir
en ekki félagsins.